Међу мушкарцима на нашој планети дешава се једна велика промена о којој нико не прича. У питању је појава интернет порнографије, која је тихо и „испод радара" драстично изменила понашање огромног дела мушке популације. Ову тему су тек недавно почели да проучавају психолози и дошли до застрашујућих закључака.

Ми нисмо свесни колико је порнографија узела маха. Сваког дана 14 одсто свих претрага на интернету чине термини у вези са порнографијом. Неке процене су да чак до 30 одсто интернет саобраћаја у сваком тренутку чине порнографски видео-клипови.

Појавила се једна потпуно нова генерација младих људи који су од најранијег детињства имали приступ порно-сајтовима. Они су већ до поласка у средњу школу одгледали све могуће врсте и варијације порно-филмова и њихов мозак је моделован на потпуно другачији начин.

Легендарни психолог Филип Зимбардо одржао је пре неколико година предавање под називом „Смрт мушкараца", где је изнео забрињавајуће податке о новој генерацији. Већина младића има проблем да започну комуникацију са женом која им се допада. Имају огроман страх од одбијања и потпуно одсуство акције и иницијативе са женама. Разлог? Интернет порнографија.

Свакодневна конзумација интернет порнографије доводи до незаинтересованости за реалне жене. Ово сте вероватно и сами чули. Све је више слободних девојака које се

жале да им нико никада не прилази. Уобичајена сцена у кафићима јесу лепе и срећене девојке које седе за столом, док мушкарци гледају и чезну, али никада не предузму ништа.

Ово је потврдило и недавно истраживање немачких неуролога на Универзитету у Берлину. Они су скенирали мозгове 64 мушкарца магнетном резонанцом, а затим су испитали њихове навике гледања порнографије. Испоставило се да мушкарци који највише гледају порниће имају јако смањен део мозга који се зове стријатум, а који је задужен за мотивацију. Ови мушкарци нису само демотивисани да прилазе женама, већ су генерално демотивисани за било какву акцију у животу – развој каријере, напредак у било ком смислу.

Другим речима, конзумација порнографије претвара мушкарце у пасивна и депресивна жива бића која се препуштају да их таласи носе као пластичну флашу у океану живота.

Према неким статистикама, младићи погледају и до 50 порно-клипова недељно. Дакле, можемо говорити о некој врсти зависности. Али, зависност од гледања порно-филмова веома је специфична, каже Зимбардо. Ако погледамо, на пример, зависност од дроге, она се испољава тако што особа жели све више и више те супстанце. Међутим, код порнића се дешава други феномен – зависност од новог узбуђења. Ови зависници стално траже другачије, траже ново. Ако дуго не доживе нешто ново, они почињу да кризирају, док не убризгају себи дозу „новотарије".

Огромне су разлике у мозгу међу генерацијама. Наше деде и прадеде током целог живота нису могли да доживе толико секса са различитим женама колико њихов унук данас може за пет минута кликтања по компјутеру.

Донедавно се једини глас против порнографије могао чути из црквених и конзервативних кругова. Већина младих људи не схвата их озбиљно, јер се углавном фокусирају на архаичне теме и причају о сексуалном неморалу. Међутим, све је више гласова против порнографије из такозваног либералног миљеа, из потпуно других разлога, које сам овде навео.

На популарној друштвеној мрежи „Редит", једна од најактуелнијих тема јесте такозвани

Нофап покрет. Он окупља мушкарце широм света који су прочитали све ове ствари, схватили шта им се дешава са мозговима, и решили су да се одвикну од порнографије. Ту размењују искуства, причају о својим апстиненцијалним кризама и помажу једни другима да се врате на интеракцију са живим женама. Време које је потребно за враћање мозга у природно стање јесте од два до пет месеци – од момента престанка гледања.

Надам се да ће овај текст помоћи људима да препознају зависност, уколико је имају. На интернету се може наћи прегршт материјала који могу помоћи у одвикавању, а овде сам сажето изнео неке основне идеје и принципе. Уколико имате неке укућане за које претпостављате да су зависни, оставите ову страницу из „Политике” „случајно" отворену на столу, наслов текста ће их вероватно заинтересовати да прочитају.

(Политика)